

Republika Hrvatska
Županijski sud u Rijeci
Žrtava fašizma 7
51000 Rijeka

OPĆINSKI SUD U DUBROVNIKU

22 -09- 2020

PRIMLJENO

P-861/2017
Poslovni broj GŽ-2905/2020-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Županijski sud u Rijeci, u vijeću sastavljenom od sutkinja Dubravke Srećec Fletko predsjednice vijeća, Filke Pejković sutkinje izvjestiteljice i članice vijeća i Svjetlane Pražić članice vijeća, pravnoj stvari tužitelja 1. Tomislav Marinov iz Zagreba, Labudovac 2, (OIB: 95296374813) i 2. Karolina Marinov iz Zagreba, Bukovačka 160 E, (OIB: 37033940765) koje zastupa punomoćnica Vesna Terhaj, odvjetnica u Zagrebu, protiv tuženika Modestus d.o.o. iz Zagreba, Mesnička 24, (OIB: 97639984461), kojeg zastupa stečajna upraviteljica Antonia Selak, radi utvrđenja, rješavajući žalbu tužitelja izjavljenu protiv presude Općinskog suda u Dubrovniku, poslovni broj P-861/2017 od 1. ožujka 2018., u sjednici vijeća održanoj 16. rujna 2020.,

presudio je

1. Odbija se žalba tužitelja Tomislava Marinova i Karoline Marinov kao neosnovana te se potvrđuje presuda Općinskog suda u Dubrovniku, poslovni broj P-861/2017 od 1. ožujka 2018.

2. Odbija se kao neosnovan zahtjev tužitelja za naknadu troškova žalbenog postupka.

Obrazloženje

Presudom suda prvog stupnja odbijen je tužbeni zahtjev tužitelja kojim su tražili da se utvrdi da su tužitelji temeljem ugovora o kupoprodaji nekretnina zaključenog sa tuženikom kao prodavateljem stekli pravni temelj za upis prava vlasništva na 12/100 dijela nekretnina upisanih u zk. ul. 2769 k.o. Gruž, z.k.br.485/9 i z.k.č.br.485/27 u zk. ul. 2974 k.o. Gruž kao z.k.č.br. 485/11, z.k.č.br.486 dvorište i z.k.č.br.488/1 i u z.k. ul. 3004 k.o. Gruž kao zk tijelo

II, z.k.č. 485/28, te da se naloži Općinskom sudu u Dubrovniku upis prava vlasništva u zemljišnoj knjizi kao i da im tuženik nadoknadi troškove parničnog postupka.

Protiv citirane presude pravovremenu i dopuštenu žalbu podnose tužitelji zbog postojanja bitne povrede odredaba parničnog postupka i zbog pogrešne primjene materijalnog prava, predlažući da se pobijana presuda ukine i predmet vrati istom sudu na ponovno suđenje.

Navode tužitelji u žalbi da je sud prvog stupnja zaključio glavnu raspravu te da je odbio da se provedu dokazi koje su predložili tužitelji, a to je saslušanje stranaka i svjedoka, zbog čega da je počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. čl. 354. st. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 28/13, 89/14, 70/19 - dalje ZPP) što je bilo od utjecaja na donošenje zakonite i pravilne odluke, te da je tim postupanjem uskraćeno pravo stranaka na saslušanje koje je pravo jamstvo pravičnog suđenja.

Nadalje, navode tužitelji u žalbi da je činjenično stanje ostalo nepotpuno utvrđeno te da se ne može prihvatiti zaključak suda prvog stupnja da iz činjenica navedenih u tužbi ne proizlazi da su se parnične stranke sporazumjele oko kupoprodajne cijene, jer da su u tužbi iznijete činjenice na koji način je ugovorena kupoprodajna cijena pa da su tužitelji predložili dokazne prijedloge na okolnost utvrđenja te činjenice.

Također tužitelji smatraju da je sud prvog stupnja pogrešno primijenio odredbu čl. 84. st. 3. Ovršnog zakona („Narodne novine“ br. 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17; dalje OZ) utvrđujući da nakon zabilježbe ovrhe nije dopušten upis promjene prava vlasništva niti bilo kojeg drugog stvarnog prava utemeljenog na raspoložbi ovršenika bez obzira na to kada je ta raspoložba poduzeta jer da tužitelji traže stjecanje prava vlasništva na temelju javne isprave – presude što ne predstavlja stjecanje prava vlasništva na temelju raspoložbe ovršenika te da je nesporno tijekom postupka utvrđeno da je na predmetnim nekretninama određen upis zabilježbe ovrhe temeljem rješenja suda prvog stupnja pod posl. brojem Z-5298/14 jer da se vodi ovršni postupak pod posl. brojem Ovr-722/14. U žalbi je predloženo da se tužiteljima nadoknade i troškovi žalbenog postupka u ukupnom iznosu od 1.971,88 kn koji se odnose na sastav žalbe u iznosu od 937,50 kn, na troškove PDV-a u iznosu od 234,38 kn i za sudsku pristojbu na žalbu u iznosu od 800,00 kn.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Žalba nije osnovana.

Iz stanja spisa proizlazi da tužitelji tužbenim zahtjevom traže utvrđenje da su stekli pravni temelj za upis prava vlasništva na predmetnim nekretninama temeljem ugovora o kupoprodaji nekretnina koji je zaključen (usmeno) sa tuženikom, te navode u tužbi da su se sa zakonskim zastupnikom tuženika dogovorili da dopuste zasnivanje založnog prava na svoja tri stana, a da društvo tuženika na tužitelje prenese u suvlasništvo predmetne nekretnine, da su tužitelji ugovorili da se zasnivanjem založnog prava smatra da je ugovorna cijena isplaćena, da se u tužbi ne navodi koja je cijena ugovorena, pa zaključuje sud prvog stupnja nakon provedenog dokaznog postupka da je između stranaka zaključen usmeni kupoprodajni

ugovor koji je u pretežnom dijelu izvršen jer su tužitelji u posjedu predmetnih nekretnina ali da je tužbeni zahtjev tužitelja neosnovan iz razloga što je utvrđeno da su u usmenom kupoprodajnom ugovoru ugovorili da će kupoprodaja cijena se smatrati plaćenom zasnivanjem založnog prava, da se ne navodi koja je cijena između parničnih stranaka bila ugovorena pa da stoga iz činjenica navedenih u tužbi ne proizlazi da su se parnične stranke sporazumjele oko kupoprodajne cijene, a što predstavlja bitan sastojak kupoprodajnog ugovora.

Sud prvog stupnja se poziva na odredbu čl. 376. st. 1. Zakon o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15 u daljnjem tekstu ZOO) prema kojoj odredbi ugovorom o kupoprodaji prodavatelj se obvezuje predati kupcu stvar u vlasništvo, a kupac se obvezuje platiti mu cijenu.

Slijedom navedenih utvrđenja zaključak je suda prvog stupnja da iz provedenih dokaza i sadržaja tužbe ne proizlazi da su stranke zaključile valjani usmeni kupoprodajni ugovor pa nadalje navodi odredbu čl. 84. st. 3. OZ-a utvrđujući da je na predmetnim nekretninama određena zabilježba ovrhe rješenjem suda prvog stupnja pod posl. brojem Z-5298/14, te da nakon zabilježbe ovrhe nije dopušten upis promjene prava vlasništva niti kojeg drugoga stvarnog prava utemeljenog na raspoložbi ovršenika, te se ne bi mogao narediti upis prava vlasništva na temelju usmenog kupoprodajnog ugovora jer da se radi o raspoložbi ovršenika iz navedenog ovršnog postupka, i da ne bi bio dopušten upis promjene prava vlasništva.

Nisu osnovani žalbeni navodi tužitelja da je sud prvog stupnja počinio navedene bitne povrede odredaba parničnog postupka jer sud prvog stupnja navodi jasne razloge u prilog neosnovanosti tužbenog zahtjeva, a koji razlozi nisu u suprotnosti sa sadržajem rezultata provedenog dokaznog postupka.

Nisu osnovani žalbeni navodi tužitelja da je sud prvog stupnja neosnovano uskratio tužiteljima pravo na saslušanje što je jamstvo pravičnog suđenja kada je odbio provođenje dokaza saslušanjem stranaka i svjedoka, jer je sud prvog stupnja pravilno postupio kada je odbio provođenje navedenih dokaza kao suvišno opravdano smatrajući da je moguće donijeti zakonitu odluku temeljem provedenog dokaznog postupka.

Ispitujući po službenoj dužnosti da li je sud prvog stupnja počinio neku drugu bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 365. st. 2. ZPP-a utvrđeno je da nije počinjena niti jedna bitna povreda koja bi utjecala na zakonitost donesene odluke.

Pravilno sud prvog stupnja utvrđuje, protivno žalbenim navodima, da tužitelji u tužbi ne navode iznos kupoprodajne cijene niti način kako je ugovorena kupoprodajna cijena koja je plaćena za predmetne nekretnine temeljem kako to navode tužitelji usmenog ugovora o kupoprodaji koji je zaključen sa tuženikom te pravilno zaključuje da iznos cijene predstavlja bitan sastojak kupoprodajnog ugovora temeljem odredbe čl. 376. st. 1. ZOO-a pa stoga kad cijena nije određena a tužitelji nisu ni naveli dovoljno podataka s pomoću kojih bi se ona mogla odrediti ugovor o kupoprodaji sukladno čl. 384. st. 1. ZOO-a nema pravnog učinka. Stoga je sud prvog stupnja pravilno primijenio materijalno pravo kada odbija tužbeni zahtjev tužitelja kojim su tražili utvrđenje da su stekli tužitelji pravni temelj za upis prava vlasništva na predmetnim nekretninama jer ne proizlazi da postoji valjani pravni temelj tužitelja za stjecanje predmetnih nekretnina.

Ostali žalbeni navodi s obzirom na izloženo o pogrešnoj primjeni odredbe čl. 84. st. 3. OZ-a ne utječu na donošenje drugačije odluke u ovoj pravnoj stvari.

S obzirom na izloženu žalbu tužitelja kao neosnovanu je trebalo odbiti i presudu suda prvog stupnja potvrditi, pa je stoga primjenom odredbe čl. 368. st. 1. ZPP-a odlučeno kao u toč. 1. izreke ove presude.

Tužiteljima nisu dosuđeni troškovi žalbenog postupka jer tužitelji sukladno čl. 156. st. 1. ZPP-a nisu uspjeli u žalbenom postupku, pa je stoga odlučeno kao u toč. 2. izreke ove presude.

U Rijeci 16. rujna 2020.

Predsjednica vijeća

Dubravka Srećec Fletko v.r.

Za točnost otpravka -ovlašteni službenik

DRAGANA UMIJENIĆ

